

Bilag 2.

Til Regering og Rigsdag.

Esbjerg Fiskeriforening tillader sig herved at andrage om, at Maalbestemmelsen for Rødspætter, der fanges i Vesterhavet, maa blive ophævet, indtil der ogsaa i andre Lande og navnlig i Tyskland, England og Frankrig gennemføres Fredningsbestemmelser for Rødspætten.

I det nu i Landstinget fremsatte Forslag til Lov om Saltvandsfiskeri — § 15 — er der indsat en Bestemmelse om, at „Landbrugsministeren har Ret til i 2 Maaneder af Aaret at nedsætte Mindstemaalet for Rødspætter, indbragte til Esbjerg, til 6½ Tomme (170 mm.) fra Snudespids til Halerød, 8 Tommer (209 mm.) Total længde, og i saa Tilfælde at træffe nærmere Bestemmelse med Hensyn til disse Fisks Salg og Forsendelse“.

Men de herværende Fiskere kunne ikke erkende, at denne Undtagelsesbestemmelse er tilstrækkelig. Ikke bare i 2 Maaneder, men i en langt større Del af Aaret fanges der mange Rødspættelser i Størrelsen fra 6½ til 8 Tommer. Disse Fisk maa nu kastes tilbage i Havet, hvilket først og fremmest er et stort Tab for Fiskerne, idet man ofte for at være paa den sikre Side og for ikke at spille Tiden med at maale, maa udkaste megen Fisk, der i Virkeligheden holder det lovbehandlede Maal. Men dernæst fører denne Fredning kun til, at fremmede Fisketrawlere, der ligge paa samme Fiskeplads, tage den Fisk, vi have kastet ud, eller ødelægge den med deres Trawl.

Da danske Fiskere kun fiske en ringe Del af det samlede Antal Rødspætter, der fanges i Vesterhavet, vil Fredningen for vort Vedkommende neppe være til nogen Nytte, saa længe andre Lande ikke ville gennemføre de samme Bestemmelser. Naar et Mindstemaal paa 8 Tommer blev fastsat for alle Rødspætter, der fanges i Vesterhavet, uanset om de bleve indfangede til en lille dansk Kutter eller til de store tyske, engelske og franske Trawlere, saa vilde ogsaa alle herværende Fiskere med Glæde gøre alt, hvad der stod i deres Magt, for at en saadan international Bestemmelse kunde blive overholdt. Men vore Fiskere ere ikke ligestillede med Udlandets, naar Mindstemaalet kun gælder for Danmarks Vedkommende.

For Esbjerg-Fiskerne er det af saa meget større Betydning, at de ved Rødspættefiskeriet i Vesterhavet faa samme Vilkaar som Udlandets Fiskere, som dette Fiskeri er deres eneste Hjælpekilde, idet Staten ikke hidtil har villet understøtte Sildefiskeriet eller andet Fiskeri, til hvilket der kræves større Skibe. Og for Esbjerg Købstad vil det sikkert være af ikke ringe Betydning, at Fiskeriet kan fortsættes herfra. Men en Betingelse herfor er det, at Fisken ogsaa kan bringes i Land her, og at Fiskerne ikke tvinges til at sejle til Hamborg med Fangsten eller at fortsætte Fiskeriet fra andre udenlandske Havne.

Selvfølgelig vilde Fiskerne intet have imod en Bestemmelse om, at Vesterhavsrødspætter under 8 Tommer ikke maa sendes til København eller andre større Byer her i Landet. Hovedsagen er, at man opnaar Tilladelse til at ilandbringe Rødspætter paa 6½ à 8 Tommer og sende dem med Jernbanen til Markederne i Udlandet, hvortil fremmede Fiskere alligevel bringe saadan Fisk fra de samme Fiskepladser.

Fiskeriforeningen tillader sig derfor at andrage om, at Fiskerne i Esbjerg paa dette Punkt maa blive ligestillede med Udlandets Fiskere.

Ærbødigst

Ch. A. Bank,
p. t. Formand.

Esbjerg, den 6. November 1905.